

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	1010201821
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1010201821.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: U., bytom K., zastúpenej advokátom JUDr. Vojtechom Kubalom, Kolárska 4, Bratislava proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, Bratislava za účasti: Ing. O., Z., zastúpeného: LEGAL CARTEL, s.r.o., Ľubinská 18, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného (Krajského stavebného úradu v Bratislave) zo dňa 02. augusta 2010 č.: A/2010/2027/HVR o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04. júna 2013 č.k. 3S 313/2010-64 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04. júna 2013 č.k. 3S 313/2010-64 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného zo dňa 02.08.2010 č. A/2010/2027/HVR a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím bolo podľa príslušných zákonných ustanovení zmenené rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Petržalka zo dňa 10.05.2010 č. ÚKSP 2286-TX1/2010-Kb-2 o povolení stavby tak, že boli zmenené a upresnené ustanovenia, podľa ktorých stavebný úrad rozhodol, zmenený bol názov stavby a tiež boli zmenené podmienky pre umiestnenie stavby. Do textu podmienky číslo 15 pre realizáciu stavby bolo doplnené znenie podmienok, ktoré si vyhradili dotknuté orgány. Vo zvyšnej časti odvolací orgán ponechal napadnuté rozhodnutie v platnosti.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia skonštatoval, že žalovaný sa dostatočným a zákonným spôsobom vypořiadal s námietkami žalobkyne, uvedenými v spojenom konaní o umiestnení stavby a stavebnom konaní. Žaloba bola odôvodnená totožnými námietkami a tak sa krajský súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorá sa týkala zákonného spojenia konania o umiestnení stavby a stavebného konania a nedodržania vzdialenosti od hranice pozemku parc. č. 5747/2, ktorého je žalobkyňa spoluvlastníčkou a v spojitosti s tým i s argumentáciou ohľadne splnenia požiadaviek na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. V kontexte včas podaných námietok žalobkyne ani krajský súd nezistil dôvod pre zamietnutie žiadosti o stavebné povolenie (ako to navrhovala

žalobkyňa), keď z predloženej dokumentácie vzťahujúcej sa na predmetnú stavbu mal za to, že umiestnením a uskutočnením stavby stavebníka Ing. O. na parc. č. XXXX/X nemožno ani za daných, i keď stiesnených pomerov lokality (šírka pozemku stavebníka 11m, šírka doteraz nezastavaného pozemku v spoluvlastníctve žalobkyne 14m s následným prípadným umiestnením stavby na tomto pozemku v súlade so zákonnými možnosťami) očakávať neprimerané obmedzenia vo väčšom rozsahu. Rovnako krajský súd neprisvedčil ani námietke žalobkyne, ktorá sa týkala spojenia územného a stavebného konania; možnosť spojenia týchto konaní vyplýva z ustanovenia § 39a ods. 4 v spojení s § 139b ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon). K tvrdenému porušeniu ust. § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z. z. uviedol, že pokiaľ sa jedná o parc. č. XXXX/X, ide o doposiaľ nezastavaný pozemok s odstupom povolenej a umiestnenej stavby od jeho hranice 2,186m, čo je súladné s ust. § 6 ods. 3 uvedenej vyhlášky, keďže sa jedná o stiesnené pomery danej lokality. Uviedol, že vzhľadom na všetky okolnosti posudzovanej veci a s prihliadnutím na nezastavanosť parc. č. XXXX/X nemožno povolením umiestnenia stavby na parc. č. XXXX/X očakávať zásah do práv a oprávnených záujmov účastníkov konania v neprimeranom rozsahu a zároveň so zachovaním práva umiestnenia stavby na parc. č. XXXX/X do budúcnosti s posúdením cez stiesnené územné podmienky ako to bolo v danej veci. Pokiaľ žalobkyňa namietala nedostatok denného osvetlenia a dostatočného preslnenia, ani s touto jej námietkou sa krajský súd nestotožnil pričom poukázal na podaný svetloznalecký posudok Ing. arch. Martina Záhorského.

Krajský súd skonštatoval, že pri rozhodovaní stavebné orgány vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a zo správneho právneho posúdenia; rozhodli v súlade s príslušnými právnymi predpismi a včas uplatnené námietky žalobkyne neodôvodňujú zrušenie rozhodnutia, ktoré je predmetom súdneho preskúmavacieho konania. Pri uvedení ďalších dôvodov žaloby na pojednávaní 04.06.2013, teda po zákonnej lehote krajský súd nezistil vadu, na ktorú by musel prihliadnuť z úradnej povinnosti.

Včas podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala, aby najvyšší zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobe vyhovie. V odvolaní zopakovala dôvody žaloby a uviedla, že podľa jej názoru krajský súd nesprávne posúdil napadnuté rozhodnutie. Namietal, že v danej veci existujúca šírka pozemku stavebníka Ing. F. (11m) vylučuje jednoznačnosť umiestnenia stavby na ňom; šírka tohto pozemku prakticky vylučuje umiestnenie domu bez úplne neprimeraného obmedzenia stavebníka na susednom pozemku. Mala za to, že ak sa má pozemok s parametrami pozemku parcely č. XXXX/X zastavať, vyžaduje to nevyhnutne hľadať také riešenie, ktoré by čo najmenej zasahovalo do práv susedného pozemku. Tvrdila, že bola poškodená na svojom práve vyjadriť sa ešte pred začatím stavebného konania a tiež v práve aktívne sa podieľať na územnom riešení danej situácie, nakoľko žalovaný (zrejme mala na mysli stavebný úrad) vo veci nevykonal samostatné územné konanie. Porovnaním oboch v danej veci vydaných rozhodnutí mala za to, že žalovaný (teraz už právny predchodca žalovaného) sa nedostatočne vyporiadal s problematikou dodržania vzájomných odstupových vzdialeností rodinného domu od hranice pozemku a plánovaného rodinného domu na susednom pozemku v zmysle ust. § 6 vyhlášky. Mala za to, že krajský súd sa s argumentáciou proti rozhodnutiu (právneho predchodcu) žalovaného nedostatočne zaoberal a nesprávne, príliš extenzívne použil najmä ustanovenie §§ 6 a 39 zákona č. 535/2002 Z.z. (zrejme ide o vyhlášku č. 532/2002 Z.z. Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 8. júla 2002, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie a o stavebný zákon) a svoje rozhodnutie v tomto smere nedostatočne zdôvodnil; vo svojich dôvodoch len poukázal na dôvody žalovaného v napadnutom rozhodnutí. Odvolanie podané právnym zástupcom žalobkyňa doplnila písomným podaním z 29.7.2013 (č.l. 87 až 91), v ktorom zopakovala tvrdenia z pojednávania a argumentovala podmienky budúcej stavby na pozemku, ktorého je spoluvlastníčkou. Namietala spôsob vedenia pojednávania na krajskom súde. Žiadala konfrontovať zvukový záznam z pojednávania so zápisnicou, z ktorého je vidieť, že jej výroky sú skomolené a informačne nezmyselné.

Odvolanie proti rozsudku podal aj účastník Ing. O. (stavebník) v časti výroku o trovách konania. Žiadal, aby najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu vo výroku o náhrade trov konania a aby uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť pribratému účastníkovi trovy súdneho konania pozostávajúce z trov

právneho zastúpenia vo výške 159,16 € ako aj trovy odvolacieho konania vo výške 45,42 €.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne Obvodný úrad Bratislava uviedol, že považuje podané odvolanie za neodôvodnené a navrhuje napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Účastník Ing. O. vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok krajského súdu a uložiť žalobkyni povinnosť nahradiť pribratému účastníkovi trovy súdneho konania.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaných odvolaní podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Z obsahu predloženého spisu krajského súdu, ktorého (dočasnou) súčasťou sú aj administratívne spisy správnych orgánov oboch stupňov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmvacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného, ktorým bolo zmenené rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Petržalka zo dňa 10.05.2010 č. ÚKSP 2286-TX1/2010-Kb-2 o povolení stavby rodinného domu na pozemku parc. č. XXXX/X v katastrálnom území Petržalka stavebníkovi O., bytom Z.. Žalobkyňa bola účastníčkou stavebného konania podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona, podľa ktorého v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté (resp. podľa § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, podľa ktorého účastníkmi stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté).

Základným poslaním konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdov v správnom súdnictve je posúdiť, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok, vymedzených žalobou neporušili zákon. Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmvajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo zmenené rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Petržalka zo dňa 10.05.2010 č. ÚKSP 2286-TX1/2010-Kb-2 o povolení stavby tak, že boli zmenené a upresnené ustanovenia, podľa ktorých stavebný úrad rozhodol, zmenený bol názov stavby a tiež boli zmenené podmienky pre umiestnenie stavby; do textu podmienky číslo 15 pre realizáciu stavby bolo doplnené znenie podmienok, ktoré si vyhradili dotknuté orgány; vo zvyšnej časti odvolací orgán ponechal napadnuté rozhodnutie v platnosti.

Krajský súd zhodne so zistením správnych orgánov a ich právnym záverom konštatoval, že žalovaný sa dostatočným a zákonným spôsobom vypoíadal s námietkami žalobkyne, uvedenými v spojenom konaní o umiestnení stavby a stavebnom konaní; stotožnil sa s argumentáciou žalovaného, ktorá sa týkala zákonného spojenia konania o umiestnení stavby a stavebného konania a nedodržania vzdialenosti od hranice pozemku parc. č. XXXX/X, ktorého je žalobkyňa spoluvlastníčkou a v spojitosti s tým i s argumentáciou ohľadne splnenia požiadaviek na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. V kontexte včas podaných námietok žalobkyne ani krajský súd nezistil dôvod pre zamietnutie žiadosti o stavebné povolenie (ako to navrhovala žalobkyňa), keď z predloženej dokumentácie vzťahujúcej sa na predmetnú stavbu mal za to, že umiestnením a uskutočnením stavby stavebníka Ing. O. na parc. č. XXXX/X nemožno ani za daných, i keď stiesnených pomerov lokality (šírka pozemku stavebníka 11m, šírka doteraz nezastavaného pozemku v spoluvlastníctve žalobkyne 14m s následným prípadným umiestnením stavby na tomto pozemku v súlade so zákonnými možnosťami) očakávať

neprimerané obmedzenia vo väčšom rozsahu.

Naplnením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, zakotveného v čl. 46 Ústavy SR je okrem iného aj dodržanie procesnoprávneho rámca rozhodovania zo strany konajúceho súdu. Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí, no zároveň sú pri rozhodovaní viazaní platnými a záväznými prameňmi práva. V súdnom preskúmvacom konaní súd postupuje v súlade s ustanoveniami OSP. Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP. Rozhodnutie súdu má obsahovať odpovede na argumenty prednesené účastníkmi konania, pričom úvahy, ktoré viedli súd ku konkrétnemu rozhodnutiu, musia vychádzať z platných hmotnoprávnych predpisov a musia byť presvedčivé. V správnom súdnictve je (krajský) súd viazaný obsahom jednotlivých bodov žaloby a v odôvodnení rozhodnutia sa musí s nimi vyporiadať. Len Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu v správnom súdnictve zákon umožňuje, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP); ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie (§ 250ja ods. 7 OSP). Krajského súdu ako súdu prvého stupňa v správnom súdnictve sa citované zákonné ustanovenia netýkajú a nerešpektovaním platných princípov na riadne odôvodnenie rozhodnutia krajský súd v správnom súdnictve odníma účastníkovi možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (rozsudku krajského súdu), voči ktorému má právo podať opravný prostriedok (odvolanie).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd sa uvedených zákonných zásad dôsledne nepridržiaval, čím sa stalo jeho rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov a preto mu chýba presvedčivosť, požadovaná zákonom (§ 157 ods. 2 posledná veta v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní krajský súd vec znovu prejedná, dôsledne sa vyporiada s námietkami žalobkyne, znova o žalobe rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

V ďalšom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku).

Okrajom najvyšší súd uvádza, že odvolanie účastníka (Ing. O. - stavebník) v časti výroku o trovách konania posúdil ako nedôvodné. V piatej časti OSP (Správne súdnictvo) ustanovenie § 250k upravuje, že len úspešný žalobca má voči žalovanému správne orgánu v konaniach podľa druhej hlavy piatej časti OSP právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na úpravu náhrady trov konania v piatej časti OSP neprichádza do úvahy aplikácia inej úpravy náhrady trov konania s použitím ustanovenia § 246c ods. 1 prvá veta OSP. Pritom s poukazom na princíp spravodlivosti nemožno od žalobkyne žiadať, aby nahradila trovy, vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa § 250 ods. 1 druhá veta OSP pribrať do konania, hoci žalobkyňa jeho pribratie do konania nemohla ovplyvniť; ustanovenie § 250 ods. 1 druhá veta OSP predovšetkým zabezpečuje právo pribratého účastníka byť informovaný o zmene v jeho právach a povinnostiach, ktorá môže byť spôsobená zrušením rozhodnutia správneho orgánu. Účastník konania (pribratý podľa § 250 ods. 1 druhá veta OSP) nie je povinný byť právne zastúpený. V prípade realizácie práva na právne zastúpenie v tomto postavení je povinný znášať si sám náklady spojené s takýmto zastúpením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.